

[Taanquist]

jo ikke sådan, som man vil give det udseende af, at der tildeles de enkelte klienter eller de enkelte afdelinger et personale, der er afhængigt af, om klienterne er over eller under 17 år. Der tildeles institutionen som helhed et personale, der svarer til én for hver klient under 17 år og en halv for hver klient over 17 år, og så bestemmer institutionerne selv, hvor der er mest behov for personalet. Vi føler ikke, at der er behov for dette forslag, og vi kan derfor heller ikke støtte det.

Jørgen Junior (FP):

I modsætning til socialdemokratiet, som også her ligesom forsøger at lave en slags afværgedagsorden, synes jeg, det er meget prisværdigt, at DKP endnu en gang har fremsat dette forslag i næsten uændret tilstand. Jeg kan henvise til det, der blev sagt fra vor side, sidste gang det var til behandling. Det var positivt. Det er naturligvis et stort kompleks, men jeg vil indrømme, at jeg ikke mener, socialministeren og den socialdemokratiske ordfører har ret i mange af de ting, der bliver sagt. Jeg mener i langt højere grad, at meget af det, der lægges op til fra kommunistisk side, er helt retfærdigt og rimeligt. Naturligvis er det ikke et lovforslag; derfor er det ikke enormt konkret. Men at støtte et beslutningsforslag som dette og også tage et medansvar for de økonomiske konsekvenser, det vil medføre, er en helt klar politik fra fremskridtspartiets side.

Holm (V):

Jeg skal, som sidst vi behandlede forslaget, afvise dette med en bemærkning om, at venstre ikke kan anbefale, at folketinget på denne måde tager stilling til forvaltningsmæssige forhold.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det kommunistiske beslutningsforslag er jo en genfremsættelse, og jeg vil gerne henvise til, hvad jeg sagde ved sidste førstebehandling, Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 2261.

Jeg nævnede, at der vist ikke var nogen tvivl om, at alle partier her i folketinget gerne så de forbedringer, som vi bør give vore handicappede. Jeg kan udmærket forstå, at det virker chokerende, hvis man er førstegangsbesøgende på en af vore institutioner,

men vi, der har haft lejlighed til igennem en årrække at besøge institutioner af forskellig art, må sige, at der er sket væsentlige forbedringer igennem en årrække.

Hvad angår den langsigtede planlægning, er det jo allerede en kendsgerning, at vi har planlagt for lang tid, vi har fået den 5-årige udbygningsplan, og der er for mig ingen tvivl om, at vore respektive amter nok skal kende deres besøgstid, når særfor sorgen overgår til dem i 1980.

Det konservative folkeparti vil naturligvis deltage i udvalgsbehandlingen. Kan der findes bedre forhold for vore handicappede medborgere inden for de afstukne økonomiske rammer, er vi parate til at være med.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil begynde med at sige, at jeg ikke er i tvivl om socialministerens gode intentioner, men jeg har ved nøje gennemgang af dette forslag til folketingsbeslutning, som jo har været fremsat før, ikke fundet punkter, der indeholder den sædvanlige dramatiske argumentation, når det gælder åndssvageforsorgen, men dette mener jeg alene tjener ønsket om at forbedre de faktiske vilkår, og jeg vil på baggrund af indholdet i forslaget spørge socialministeren, om planerne for åndssvageforsorgen bl. a. vedrørende udslusning ikke trænger til en revision. Har disse planer kunnet gennemføres i praksis? Hvorfor er det på center I sandet til, så voksne klienter på børnehospitalet ikke har kunnet overflyttes? Er det, fordi udslusningen fra Lillemosegård ikke har kunnet lade sig realisere? Og når forholdene er således, hvor vil socialministeren så gøre af de klienter, der fra institutionen Karensminde skal overflyttes til Lillemosegård og Vangede? Ved socialministeren, at den personalereduktion, der træder i kraft fra 1. december, rammer netop de ungdomsafdeler, som tager sig af udslusning på Vangede, urimelig hårdt?

Så ved jeg ikke, hvordan det skal kunne lade sig gøre at træne disse unge op til at udsluses, så der kan blive plads til de andre klienter. Lad os nu sige, at udslusningen skulle lykkes, hvor er så de konsulenter, der skal hjælpe til rette med at bo i selvstændig bolig?

At bygningerne på de store centralinstitutioner i årevis har trængt til at renoveres, ved